

Думай сега, каквото щѣше да ми говоришъ !

Петъръ

Азъ щѣхъ да те попитамъ: защо се току учимъ ?

Какво щемъ отъ науката да сполучимъ ?

Защо да губимъ толкозъ време,

Кога щемъ ний парички да сбереме ?

Михалъ

О мой побратимъ милъ,

Твърде си много подранилъ;

Отъ сега си станалъ лакомъ за парички,

За парички очитѣ ти лъщятъ кат' звѣздички.

Петъръ

Какъ да не съмъ лакомъ ! Какъ да н' ги милѣя ?

Я кажи ми, братко, кога ще ги печеля ?

Михалъ

Е, защо ти сж пари ? . . .

Я, по-яката ми се отговори ! . . .

Петъръ

Какъ, защо ми сж,

Пари за зло ли сж ?

Вижъ му ума сега ти ! . . .

Че безъ пари какво се върти ?

Нали и азъ искамъ да живѣя,

Нали ще има работи да желѣя !

Безъ пари какъ ще ги сполуча

Отъ книгитѣ какво ли ще науча !

Михалъ

Ще научишъ каквото ти трѣбва

Какъ да си печелишъ безъ трудъ хлѣба.

Петъръ

Не ми стига ума: какъ може туй да стане